کسی که نماز صبح را ادا کند، در ذِمّهٔ (امان و حمایت) الله است

از جُندب بن عبدالله قَسری ـ رضی الله عنه ـ روایت است که گفت: رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم ـ فرمود: «مَنْ صَلَّى صَلَاةَ الصُّبْحِ فَهُوَ فِي ذِمَّةِ اللهِ، فَلَا يَطْلُبَنَّكُمُ اللهُ مِنْ ذِمَّتِهِ بِشَيْءٍ، فَإِنَّهُ مَنْ يَطْلُبْهُ مِنْ ذِمَّتِهِ بِشَيْءٍ يُدْرِكْهُ، ثُمَّ يَكُبَّهُ عَلَى وَجْهِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ»: «کسی که نماز صبح را ادا کند، در ذِمّهٔ (امان و حمایت) الله است، پس مواظب باشید که الله درباره‌ی عهد و پیمان خویش با چنین بنده‌ای، چیزی از شما مطالبه نکند؛ زیرا هرکس در این باره از سوی الله مؤاخذه شود، راه فرار ندارد و سپس الله متعال، او را بر چهره‌اش در آتش دوزخ می‌اندازد».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ خبر می‌دهد که هرکس نماز صبح را به جا آورد در حفظ و حراست و حمایت الله قرار دارد که الله از او دفاع می‌کند و به یاری‌اش می‌شتابد. سپس رسول خدا ـ علیه الصلاة والسلام ـ هشدار می‌دهد که کسی این پیمان را با ترک نماز صبح یا با تعرض به کسی که نماز صبح را به جا آورده و تعدی در حق او زیر پا نگذارد، زیرا کسی که چنین کند این پناهندگی را زیر پا نهاده و مستحق وعید شدید شده، یعنی الله او را دربارهٔ حقش مواخذه می‌کند و کسی که الله او را مواخذه کند، گرفتارش نموده و بر چهره در آتش دوزخ می‌افکند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5435